

LÄHDERANTALAINEN

EILEN JA TÄNÄÄN • 1964 – 2004

Lähderanta Kilta - Källstrand Gillet ry

TIETOA KILLASTA

Asukasyhdistys on kaikkien lähderantalaisten oma yhdistys, jonka päätarkoituksena on alueen viihtyisyyden lisääminen. Koska Kilta nyt kuitenkin on rekisteröity yhdistys, niin säännöt on oltava, ja tässä nyt osa niistä:

§1.

Yhdistyksen nimi on Lähderanta Kilta – Källstrand Gillet r.y.

§2.

Yhdistyksen tarkoituksena on valvoa paikkakunnan etuja, tutustuttaa paikkakunnan asukkaat toisiinsa ja kotiseutuunsa sekä edistää viihtyisyyttä paikkakunnalla.

§3.

Yhdistys on kaksikielinen ja epäpoliittinen.

§4.

Tarkoituksensa toteuttamiseksi yhdistys järjestää kokouksia, retkeilyjä, esitelmä- ja keskustelutilaisuuksia sekä tekee esityksiä ja anomuksia viranomaisille.

§6.

Yhdistyksen jäsen- ja liittymämaksut määrätään vuosikokouksessa.

§10. (osa)

Yhdistyksen vuosikokous pidetään helmikuussa....

§11. (osa)

Yhdistyksen kokoukset kutsutaan koolle tavalla, jonka vuosikokous määrää. Vuosikokous on kutsuttava koolle vähintään seitsemän (7) vrk ennen kokousta.....

Killalla on oma "pesä", **Kiltakellari** osoitteessa Lähderanta 20 E, väestönsuoja. Siellä (tai jossain matkan varrella) sitten kokoonnutaan tarpeen vaatiessa.

Killalla on myös oma **ilmoitustaulu** Sestossa lasten ostoskärkyjen kohdalla. Välillä sitä vain on hiukan vaikea huomata Seston omien toimien vuoksi, tai sitten siinä saattaa olla reseptiteline tiellä. Mutta, etsivä löytää...

Noita virallisia pykälä kiltä pyrkii osittain toteuttamaan edustamalla lähderantalaisia epäpoliittisissa järjestöissä, kuten Suur-Leppävaaran Alueneuvottelutoimikunnassa (rakennus- ja kaava-asioita mm.), Pitkäjärvitoimikunnassa (Pitkäjärven vesistön tila, käyttö) ja Pro-Espoonjoki ry:ssä.

Lähderanta Kilta – Källstrand Gillet r.y. kuuluu Espoon Kaupunginosayhdistysten Liittoon (EKYL).

Killan **vapaaehtoinen jäsenmaksu** on 9 euroa. Sen voit halutessasi suorittaa Killan tilille: Nordea 221318-6196. Jäsenmaksuista saadut tulot käytetään Killan toimintaan.

Lähderanta Killan omat internet-sivut löytyvät osoitteesta: **www.lahderanta.fi**

LÄHDERANTA KILTA – KÄLLSTRAND GILLET r.y. johtokunnan jäsenet 2004-2005

Ilkka Heino, puheenjohtaja

Lähderanta 6 Q
puh. 547 1964
emaze@maze.fi

Jaana Partanen, varapuheenjohtaja

Lähderanta 8 H
puh. 586 3552
kasper.partanen@kolumbus.fi

Vesa-Pekka Rosti

Lähderanta 5 D 43
puh. 596 512
vesa-pekka.rosti@luukku.com

Patrick Willamo, rahastonhoitaja

Lähderanta 8 A
puh. 548 7343
mona.panday@pp.inet.fi

Tarja Behnke, sihteeri

Lähderanta 6 N
puh. 040-546 5676
tarja.behnke@pp.inet.fi

Ursula Palsbo

Lähderanta 14 B
puh. 599 964
urpa@keskiespoo.net

Julkaisija: LÄHDERANTA KILTA – KÄLLSTRAND GILLET r.y.

Kannen kuva: Jaana Maari Partanen

Lähderranta Kilita - Källstrand Gillet ry

KILLAN TERVEHDYS

Hei kaikki lähderantalaiset!

40 vuotta. Lähderranta Kilita on perustettu vuonna 1964 ja täyttää täten tänä vuonna neljäkymmentä vuotta. Lähderrannan ensimmäiset talot valmistuivat 1962 ja ovat siis 42-vuotiaita ja viimeinen talo valmistui 1965 ollen nyt 39-vuotias.

Killan nimissä on vuosikymmenten aikana järjestetty kaikenlaista toimintaa ja erilaisia tapahtumia. Näistä voitte lukea tarkemmin tämän Lähderrantalaisen Juhlanumeron sivuilta. Omat varhaisimmat muistoni Killasta ovat 70-luvun lopulta. Tuolloin Lähderrannan lapsille tarjottiin limua ja pullaa sekä Akua, Mikkiä sekä Tom & Jerryä kaitafilmeiltä Seston alakerran jumppasalissa kun oli talkoot. Joulupukki tuli helikopterilla Seston parkkipaikalle karkkisäkkeineen (voisikohan se toteutua tänä päivänä?) ja isäni oli mukana Killan toiminnassa. Vajaa kolmekymmentä vuotta on kulunut ja olen itse perheineni muuttanut takaisin Lähderrantaan ja touhuan näissä Killan jutuissa.

Viime vuodet olemme keskittäneet Killan resursseja lehden tekoon, Lähderrannan Lystien järjestämiseen sekä joulujuhlien pittoon. Näitä olemme tehneet, mutta mitään esteitä muuhunkin toimintaan ei ole jos innokkaita toimijoita, toiveita ja halua löytyy.

Tuorein lehti, tämä Lähderrantalaisen Juhlanumero on tässä. Sivuilta löytyy kuvia ja tekstiä kolmansista Lysteistä ja myös kutsu tämän vuoden joulujuhlaan. Em. lisäksi olemme keränneet vanhoja kuvia sekä muistoja täällä kauan asuneilta naapureilta.

Haluan vielä lopuksi muistuttaa teitä kaikkia, hyvät naapurit, omista kotisivuistamme. Ne löytyvät osoitteesta www.lahderanta.fi ja sieltä löydätte mm. ajankohtaista tietoa Lähderrannan tapahtumista sekä kuva-arkiston, jossa on kuvia eri tapahtumista.

Hej alla Källstrandsbor!

40 år. Källstrand Gillet har grundats år 1964 och fyller således fyrtio år. De första husen i Källstrand blev färdiga 1962 och är alltså 42-åriga och det sista huset blev färdigt 1965 och är nu 39 år gammalt.

I Gillets regim har det under årtiondens lopp ordnats en massa olika aktiviteter och tillställningar. Om dessa kan ni läsa närmare på sidorna av detta Jubileums Lähderrantalainen. Mina ägna tidigaste minnen av Gillet är från slutet av 70-talet. Då bjöds vi Källstrandsbarn på lemonad, bulla samt Kalle Anka, Musse Pigg och Tom & Jerry via smalfilms-projektorn då det var talko och julgubben landade på Sestos parkeringsplats med sina karamellsäckar (männe han kunde göra det i dessa dagar?) och min pappa var aktiv i Gillet. Knappt trettio år har gått och jag själv har flyttat tillbaka till Källstrand med min familj och engagerat mig i Gillets verksamhet.

De senaste åren har vi riktat Gillets resurser till att göra tidningen, ordna Källstrands Karneval samt julfest. Detta har vi gjort, men det finns inga hinder till andra aktiviteter om det önskas och vilja samt ivriga agerare finns.

Den färskaste tidningen, detta Jubileums Lähderrantalainen är här. I den hittar du bilder och text från den tredje Karnevalen och även en inbjudan till årets julfest. Vi har även samlat gamla bilder och minnen av grannar som bott här en längre tid.

Till slut vill jag påminna er alla, kära grannar, om våra egna hemsidor. Dem hittar du i adressen www.lahderanta.fi och där finns bl.a aktuell information gällande Källstrand och ett bildarkiv med bilder från olika tillställningar och happenings.

Rauhallista Joulua
ja
Mukavaa
Uutta Vuotta
Teille kaikille.

Patrick Willamo
Patrick Willamo

Joulupukki ja helikopteri Seston parkkipaikalle 1970-luvulla

Jag önskar
Er alla
en Fridfull Jul
och
ett Trevligt Nytt år.

Patrick Willamo
Patrick Willamo

LÄHDERANTA LAISTEN JOULUJUHLA

19.12.2004 * klo 16.00-18.00

Laaksolahden monitoimitalo

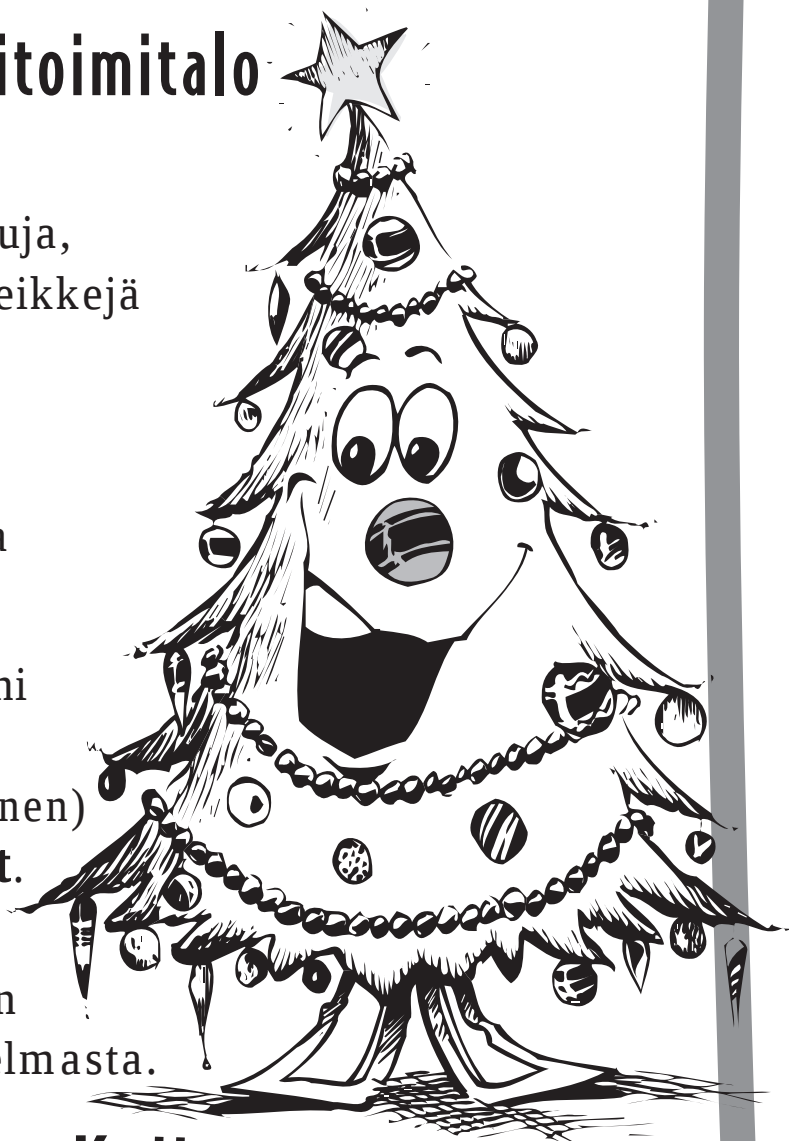
Ohjelmassa joululauluja,
joulumusiikkia ja joululeikkejä
lapsille sekä aikuisille.

Yllätyksiä!

Tarjolla myös glögiä ja
kevyitä jouluherkkuja.

Ottakaa mukaanne pieni
paketoitu joululahja
(1/lapsi, 2-3 euron arvoinen)
ja tietenkin **tonttulakit**.

Tervetuloa nauttimaan
rauhallisesta joulutunnelmasta.

Lähtderanta Kilita - Källstrand Gillet ry

www.lahderanta.fi

Lähtderanta Kilta

*Moni tuskin tietää mitä **Kilta** on Lähtderannan hyväksi 40 vuoden aikana ajanut:*

- lasten leikkipaikkojen rakentamiskysymystä
- Lähtderanta-Viherlaakso katukäytävähanketta
- toimintaa yleisesti asukkaiden viihtyisyydeksi
- liikenne- ja aluesuunnittelukysymyksiä
- koulukysymystä
- lastentarhakysymystä
- venevalkamakysymystä
- neuvolakysymystä
- nuorisotilakysymystä

Melkein nämä kaikki aloitteet ja yritykset ovat tuottaneet tulosta, usein yhdessä muiden alueen kotiseutuyhdistysten kanssa.

60- ja 70-luku

Rakennusten valmistuttua alueella oli pelkästään peruspalvelut, posti, pankki ja kauppa. Todettiin, että tarvittiin paljon lisää ja kaivattiin myös kontakteja. Olihan Lähtderanta tuolloin melkoinen ”lapsilähiö”, asukkaiden keski-ikä oli noin 20, jo tarhaikäisiä lapsia oli 10% koko asukasmäärästä eli 200. Kokonaisuudessaan alle 20-vuotiaita oli 800. Asia ratkaistiin tavalliseen suomalaiseen tapaan – perustettiin yhdistys – eli perustettiin Lähtderanta Kilta.

Nytemmin edesmennyt pankinjohtaja Panelius oli suuri Lähtderannan ystävä. Hän oli Killan perustajajäsen ja Killan monivuotinen puheenjohtaja. Lähtderannan Kilta on suonut hänelle arvon Lähtderannan kunniakansalainen.

Kilta järjesti suuren joukon huvitilaisuuksia, tempauksia, opetustilaisuuksia ja kilpailuja. Alussa kun ei ollut urheiluseuroja järjesti Kilta mm. hiihtokilpailuja ja murtomaajuuskilpailuja; 60-luvulla esimerkkinä pikkukilpailut kuten ”Suuri piirustuskilpailu Lähtderannan lapsille”, jota oikein mainostettiin Espoon Sanomissa (28.11.1967). Muista Killan

kilpailuista mainittakoon maastojuoksu mestaruuskilpailut 18.9.1966 (alle 6v. – alle 16v. lapset, miehet) sekä lentopallon mestaruusottelu alueen eri osien kesken.

Suuresta nuorisojoukosta voisi päätellä, että täällä oli myös runsaasti ongelmanuorisoa. Näin ei kuitenkaan ollut, sillä näille nuorille oli järjestetty harrastustoimintaa (tai oikeastaan voisi ehkä paremmin sanoa, että nuoriso oli sitä itse hankkinut). Puitteet vain puuttuivat. Killan myötävaikutuksella kunta vuokrasi vuoden –67 alussa väestönsuojatilan talosta 11, jonne nuoret itse kunnostivat nuorisokellarin pinta-alaltaan n. 200 m². Tila käsitti neljä huonetta:

- yhdessä toimi nuorisokahvila flippereineen ja automaattilevysoittimineen. Avajaistilaisuudessa paikallinen sähköliike (Master-Radio) lahjoitti tähän tilaan television antennineen.
- toiseen huoneeseen oli Espoon Moottorikerhon nuorisajaosto rakentanut 23 m:n pienoisautoradan.
- pingikselle oli varattu oma huone.

Kellari toimi erilaisten nuorisotyötä tekevien järjestöjen kokoontumispaikkana, mutta avoimien ovien toiminnalla oli suuri merkitys.

Kellarin oven yläpuolelle kiinnitetyn kilven (mihinkäs se on joutunut?) naulaukseen osallistui mm. isännöitsijä Francke. Avajaistilaisuuteen oli lahjoitettu (Oy Amri Ab) virvokkeita, joita jaettiin ilmaiseksi nuorisolle.

Oli myös suunnitelmassa järjestää muuta toimintaa, kuten mopokurssit, tanssikurssit, teknillisten laitteiden käyttökurssit. Teknisistä laitteista puhuen amatöörradioasema kuului kiinnostuksen kohteisiin, samoin retkien järjestäminen esim. Kattilajärvelle, jossa opittaisiin telttailu- ja retkeilytietoutta. Suunnitelmissa oli myös osallistua urheilupuistossa järjestettyihin kursseihin sekä toimintaan kuten erilaiset joukkuepelit sekä mm. suunnitelmassa hyppymäessä järjestettyihin kisoihin sekä järjestää pujottelu- ja slalomkurssia (jo 60-luvulla!). Eipä toimintaa sekä suunnitelmista puutetta ollut.

Ohjaajakoulutusta järjestivät ahkerasti eri tahot kauppala- lähtien.

Asukkaat erityisosaamisensa puitteissa järjestivät toimintaa kuten rumpukoulua sekä kuulantyyntöä. Nuoriso myös järjesti ohjelmaita, vierailivat muissa nuorisotaloissa.

Osa nuorisosta oli käynyt läpi SPR:n ensiapukurssin.

Nuorison ahkerassa käytössä oli Espoon nuorisolautakunnan vuokraama urheiluhalli baarin alakerrassa. Näihin toimiin oli kiltä ollut myötävaikuttamassa.

Kellarissa vaikutti myös aikuisten miesten bridge-kerho.

Kilta harrasti myös uimaopetusta, tosin Laaksolahden Viri oli alueella varsinainen uimaseura. Toimintansa alkupuolella piti Viri ns. "kattilakerhoa", joka puhdisti uimarantaa sukeltamalla. Siitä lieenee saanut alkunsa Pitkälärvitoimikunta, johon Lähteranta Kiltakin kuuluu.

Toiminta nuorisokellarissa lopetettiin kun kaupunki osti neiti Kihlmannin omakotitalon ja antoi sen nuorison käyttöön.

80- ja 90-luku

Killan toiminta oli hyvin aktiivista, johtuen osittain jälleen lasten suuresta lukumäärästä, sekä suuresta määrästä aktiivisia asukkaita; toiminnan järjestäminen oli tuolla porukalla tosi kevyttä puuhaa.

Kiltakellari:

- Joka toinen tiistai valloittivat 3-6 vuotiaat tytöt kellarin näpperrelläkseen jotain vanhempien seinien ja hyllyjen täytteeksi askartelukerhossa.

- Murkkukerhossa tapailivat 14-17 vuotiaat nuoret (ennen 90-lukua)

- Tietokonekerhossa kokoontuivat yli 10-vuotiaat pojat joka toinen viikko opettelemassa mm. ohjelmointia sekä elektroniikan hienouksia.

- Kuinka moni tuon ajan lapsi ei olisi viettänyt edes yksiä synttäreitä kiltakellarissa, omiaan tai muiden?

Monitoimitalo:

- Asukkaiden välinen kierrätys pelasi myyjäisten ja kirpputorien merkeissä... oli mm. muotinäytöksiä, itse tehtyjä barbien vaatteita, tinasotilaita, pieneksi tulleita urheiluvälineitä

- Joulun alla askarrettiin joulukortteja ja -koristeita.

- Se Joulujuhla: jokaisen lähderantalaisen hartaasti odottama, yhteisvoimin kyhätty, hyvin tunnelmallinen juhla. Kynttilöiden loisteessa glögi tuoksui, tortut ja kahvi maistuivat... oli enkelit, oli tiernapojat, oli joulukuusi... ja tietysti SE Joulupukki!

- Alle 3-vuotiailla oli oma jumppakerho

Oli sitä muuallakin toimintaa:

- Luontokerho samoili metsässä keräten kaikkea mahdollista mielenkiintoista. Talvisin mielenkiinto kohdistui tosin lähinnä ostomateriaaliin kuten kaloihin, siemeniin, hedelmiin... (80-luvulla).

- Naistensauna! Jokainen pienen lapsen äiti voi vain kuvitella, miltä tuntuu pitää vapaailta (klo 21 -) kaverien kanssa ja vetää vaikka savet naamaan ja olutpullo kouraan ja jutella naisten kesken. Omakohtaista kokemusta.

- Järjestettiin kaiken näköistä toimintaa eri vuodenaikojen mukaan mm. hiihtokilpailuja.

Lasten hiihtokilpailut 23.2.1993

- 2004

- Lentopallo lensi porukalla Lähtderannan koululla vuoteen 2003 saakka.

- tietokonekerho toimi vuoteen 2002 saakka.

- Kesäisin toimii aerobic Laaksolahden urheilukentällä, eivätpä ehdi ne kesäkilot syntymäänkään.

- mutta useimmat 80-90-luvuilla pidetyistä kerhoista lopettivat toimintansa viimeistään 90-luvun loppupuolella.

- Kiltakellarissa voi vapaasti järjestää alueen asukkaiden synttäreitä kellarin vapaana ollessa.

- Syksyisin ja keväisin alueen haravoimisen, makkaroiden paistamisen, mehun, kahvin ja pullan lomassa järjestetyt grillitalkoot ovat muodostuneet jo traditioksi...

- Vuonna 2001 toimi kiltakellarissa askartelu- ja satukerho, jonka lapset sisustivat kellarin hieman kotoisammaksi.

- Muutaman väli vuoden jälkeen olemme jälleen viettäneet perinteisiä joulujuhlia.

- Lähtderannan Lystejä vietettiin ensimmäisen kerran vuonna 2002. Lysteissä jälleen toistuu menneisyyteen jäänyt juhliminen, jossa mm. alueen asukkaiden erityisosaaminen pääse valloilleen sekä lapset pääsevät esittämään taitojaan. Lysteihin kuuluvat myös kirpputorit, pikkukisat, ponijalut, arpajaiset ja myyjäiset. Lysteillä on myös monenlaista suuhunpantavaa. Lapsilla on mahdollisuus osallistua valokuvanäyttelyyn kuvaamalla itse lysteillä. Killalle on Ekokilpailu lystien järjestämisestä, kilpailu, jossa olemme menestyneet tosi mahtavasti. Ja, lysteillä valitaan jälleen vuoden Lähtderantalainen!

- Killan omat kotisivut osoitteessa www.lahderanta.fi avattiin virallisesti kesällä 2003.

Lista kerhojen suhteen on typistynyt. Johtuneeko ajanpuutteesta, talkoohengen puutteesta vai tarpeesta? En tiedä.

Mutta Kilta on toiminut ahkerasti, sitä vaan ei moni ehkä tiedä. Nykyään tieto kulkee hyvin nopeasti ja tiedotukset ovat esiintyneet paljolti ainoastaan nettisivustoillamme (www.lahderanta.fi). Sivuilla on (kohdassa "Ajankohtaista") tiedotettu kulttuuritapahtumista (mm. Lähtderannassa, Pikku-Aurorassa, läheisistä teatteriesityksistä, Laaksolahden kirjastossa...). Samoin urheilu- ja luontotapahtumat ovat noilla sivuilla. Luonnollisesti myös keräilyautojen aikataulut. On pyritty keräämään kaikki lähiympäristön palvelut sekä harrastukset tietoineen sivustolle. Yleensä kaikki AsOy:n tiedotteista historioikeihin ovat tuolla. Kaikkea löytyy. Valitettavasti noita kaikkia tietoja ei pysty mitenkään saamaan julki muualla, joten taloudet, joissa ei internet-yhteyttä ole, jäävät niistä paitsi. Kilta pahoittelee.

Mutta yksi Killan tehtävistä on olennaisesti muuttunut: aikaisemmin Kilta toimi erilaisten palveluiden saamiseksi alueelle, mutta nyt on päinvastoin. Nyt Kilta toimii, jotta nämä saavutetut palvelut eivät Lähtderannasta häviäisi! Aikaisemmin jo lähti posti, Laaksolahden kirjastosta on tehty useita adresseja, pankki lähtee, mitä seuraavaksi? Kilta pystyi aikaisemmin saamaan tulosta aikaiseksi omin voimin – siis olemalla aktiivinen ja suuntaamalla ahkerasti toiveensa esim. Espoon kuntaan. Toivottavasti historia toistaisi nyt itseään – ja tulosta syntyisi.

Lähtderanta Källstrand

www.lahderanta.fi

Menneinä vuosina ovat ajankohtaisiksi aiheiksi tulleet myös esim. Kehä II:n jatkoon rakentaminen sekä Nuuniityn alueen rakentamishankkeet.

Kilta on mukana eri järjestöjen toiminnassa kuten Pitkäjärvi-toimikunnassa, Pro-Espoonjoki yhdistyksessä, Espoon Kaupunginosayhdistysten Liitossa sekä Leppävaaran Alueneuvottelutoimikunnassa.

Lisäksi Kilta on julkaissut ja julkaisee Lähtderantalainen lehteä, joka on ilmestynyt 1 – 4 kertaa vuodessa ja jaetaan joka talouteen.

Tarja Behnke

Lähteet: ESPOON SANOMAT/ 1965: 06.08. / 1966: 29.07., 27.09., / 1967: 03.01., 04.04., 28.11., Erik Francke

Pihataalkoot 1990-luvulla

Märta Grönlund

EN KORT INTERVJU MED TVÅ AV ÅRETS KÄLLSTRANDSBOR

Vad heter ni?

Tia Homén

Var bor ni?

I Källstrand 12 D

När har ni flyttat till Källstrand?

Den 24.11.1962.

Varifrån flyttade ni till Källstrand och varför?

Vi flyttade från Kasberget i Östra Helsingfors för att få en större lokal. En annan orsak var att mina föräldrar flyttade hit just före oss.

Har ni bott på olika ställen i Källstrand?

Jo. Först i 8:n och sedan 1966 här.

Källstrand då och nu? (Vad har förändrats? Hur?)

Åren 1963-64 var Källstrand en stor byggsplats och man behövde stövlar för att ta sig till butiken genom all lera. Tidigare fanns det en massa bekanta i Källstrand, mycket barnfamiljer som jag lärde känna då mina egna barn var små.

Vad har fått er att bo här så länge?

Läget och naturen. Vi har Sesto och bussen till H:fors går nära.

Vad saknar ni i dagens Källstrand?

Ingenting..... En ordentlig brygga som skulle ge möjlighet till simning.

Vad är bra i Källstrand?

Allting. Trevliga människor, naturen.

Vad betyder Källstrand för er?

Mitt hem.

Hur ser ni Källstrands framtid?

Jag hoppas att naturen och grönområden får hållas kvar.

Vad heter ni?

Märta Grönlund

Var bor ni?

I Källstrand 3 A 5

När har ni flyttat till Källstrand?

Den 29.12.1962, som en av de första invånarna i A-trappan.

Varifrån flyttade ni till Källstrand och varför?

Från Högbergsgatan i Helsingfors. Där hade jag bott på hyra i min arbetsgivares bostad och började tänka på kommande dagarna och pensionen. Jag beslöt mig att skaffa en egen bostad på skuld.

Har ni bott på olika ställen i Källstrand?

På två ställen. Först i en enrummare uppe i 7:de våningen, där jag bodde 27 år i 26 m² och sedan 1991 här nere i andra våningen i 47 m².

Källstrand då och nu? (Vad har förändrats? Hur?)

I början var Källstrand ett mycket trevligt ställe och atmosfären var hem-trevlig. Som yngre rörde jag mig mera omkring i nejderna. Jag tyckte om att göra långa vandringar i naturen och skogarna kring Källstrand, men det har jag blivit tvungen att sluta med nu på äldre dagar.

Vad har fått er att bo här så länge?

Jag har alltid trivats i Källstrand. Första gången jag kom till Källstrand var med Helminens busslinje. Helminen själv bodde i Källstrand och han berättade om området åt mig. Jag hade bott 13 år i H:fors centrum och tyckte att Källstrand var tillräckligt landsbygd och inte så stadsaktigt. Man behövde t.ex inte så noga

Marko pyöräilee työpaikalleen Pitäjänmäkeen vuoden ympäri.

planera sin klädsel när man gick ut. Första gången jag såg huset jag sedan flyttade till, var det helt inpackerat i plast och en gubbe låg och sov vid husändan. Jag tänkte att till detta hus flyttar jag nog inte. Huset jag bor i är Källstrands centralaste. Butiken och bussen ligger alldeles invid.

Vad saknar ni i dagens Källstrand?

Jag saknar Sandströms el-affär, som först fanns där Sesto nu har sin kiosk och senare där Salon Susette finns nu. Posten saknar jag också. Det jag tycker fattas och alltid fattats är ett apotek. Det saknar jag mest i dagens Källstrand.

Vad är bra i Källstrand?

Källstrand är inte för mycket stad, stadsaktig.

Vad betyder Källstrand för er?

Jag trivs och känner mig hemma i Källstrand. Här har jag bött största delen av mitt liv.

Hur ser ni Källstrands framtid?

Jag hoppas att det inte byggs för mycket nytt i grannskapet. Vi får vara glada att vi har en så fin park och skog så nära.

Text: Patrick och Walter Willamo

”Elämän parasta aikaa”

Näin tuumaa lähderantalainen Marko Outinen.
Hän täytti 40 vuotta viime lokakuussa.

Marko ei tunnusta potevansa ikäkriisiä.

- Siirtyminen luvusta 39 lukuun 40 ei ollut minulle mikään iso juttu. Olen paljon paremmassa kunnossa kuin kymmenen vuotta sitten – elän parasta aikaa elämässäni, hän toteaa.

Syntymäpäiviä oli kuitenkin mukava juhlia. Yhdessä vaimonsa, Sari Töyrylän, kanssa hän kestitsi noin 50 vierasta.

- Kotijuhlat ovat meidän juttumme ihan perhesyistä. Kolmen lapsen isä ei lähde tuosta vain Mosambikiin tai kuumailmapallomatkalle synttäreitä juhlimaan, Marko hymähtää.

Outinen-Töyrylän perheeseen kuuluu kolme lasta ikä-haitarilla 1-13 vuotta.

Lapsiystävällinen ympäristö

Marko ja Sari muuttivat Lähderantaan 11 vuotta sitten, kun esikoinen oli 2-vuotias.

- Otaniemen jälkeen piskuihin Lähderanta tuntui olevan todella kaukana maaseudulla, aviopari nauraa ensireaktiolleen.

Heitä viehätti ennen kaikkea rakentamisen väljyys ja luonnon rauha. Kaikki peruspalvelut löytyvät läheltä, tarhaan ja kouluun on lyhyt ja turvallinen matka. Nämä asiat painoivat puntarissa enemmän kuin vaikkapa Helsingin keskustan tai Tapiolan läheisyys.

Outinen-Töyrylän perhe vaihtoi puolitoista vuotta sitten isompaan asuntoon. Vanhan ja uuden kodin väliä on sata metriä. He jäivät Lähderantaan useastakin syystä.

- Lapset eivät yksinkertaisesti halunneet muuttaa tältä alueelta, emmekä me vanhemmatkaan oikeastaan. Kun nykyinen asunto tuli myyntiin, päätös oli aika helppo tehdä. Muuttokin sujui kätevästi: suuri osa tavaroista kannettiin vain takapihan poikki uuteen asuntoon.

- Iso taloyhtiö tuo myös etunsa. Lähderannan huollon miehet ansaitsevat isot kiitokset avuliaisuudestaan. Huolto kyllä pelaa, Sari kehuu.

Läbderanta

– ESIHISTORIALLISELTA AJALTA 2000-LUVULLE

Kaikki tuskin tietävätkään, kuinka pitkälle Läbderannan historia ulottuu. Jo esihistorialliselta ajalta on Dalsvikin/Laaksolahden kartanon mailta löydetty käyräselkäinen kourutalita, pellolta n. 100 m:n etäisyydeltä pääraken-nuksesta. Hiekkakuopasta (nykyisen lämpökeskuksen vaiheilta) löytyi vasarakirves v. 1865, hiukan kauempaa Laaksolahdesta primitiivinen kirves.

Paikkakunnan nimi Källstrand eli Läbderanta löydetään ensimmäistä kertaa kirjoitettuna tilikirjoista niin aikaisin kuin v. 1547 – siis ennen Helsingin perustamista. Nimi kirjoitettiin tosin silloin KELDESTRANDH; vähän myöhemmin käytettiin myös nimiä KÄLDH STRANDH sekä GELDESTRANDH. Alueella tarkoitettiin sitä osaa Vanhankartanon kylästä, joka sijaitsi Pitkäjärven eteläpuolella. Historia kertoo, että Pitkäjärven rannat jäätyivät vasta myöhään talvella (tämähän pitää paikkansa nykyäänkin) johtuen lähteistä. Tämä lienee syynä kylän nimen syntyyn. Esimerkiksi nimi Laakso-lahti esiintyy kartoilla vasta 1700-luvulla.

Alueella sijaitsi kylä, jossa sijaitsi viisi taloa. Kartanon alueella on ollut lukuisia kalkkikivilouhoksia, jotka päättivät toimintansa 1850-luvulla. Kalkki poltettiin, ja suurin käyttäjä oli varmasti Suomenlinna rakennusvaiheessa.

1500-luvulla kulki alueemme ohitse Turku-Viipuri päätie, nk. Iso Rantatie; maamme vanhin maantie. Myöhemmin tie sai nimekseen Kuninkaantie. Joku väittää, että tie on ollut kulkuväylänä jo kolmannen ristiretken jälkeen. Tiestä oli tietysti Läbderannan asukkaille paljon hyötyä mutta oli siitä myös haittaa. Tätä tietä käyttivät myös sotajoukot ja olivat ne sitten omia tai vihollisen joukkoja, niin aina talot ryöstettiin.

Lähin kestikievari oli siihen aikaan Myllykylässä. Sen ajan matkahuolto yömajoinen, hevosvaihtoinen ja krouveineen. Eivätköhän Läbderantalaiset käyneet Myllykylässä kaljalla

niin kuin nykyisin täällä hieman lähempänä.

Etelään päin olivat liikenneyhteydet heikot. Tähän suuntaan oli vain polkuja. Tietävästi jotkut polut johtivat Talin ja Töölön kyliin saakka. Vasta kun Helsinki siirtyi Vantaanjoen suusta nykyiselle paikalleen syntyi teitä etelään. Se oli sen ajan poikittaisliikenneongelma.

KARTANOELÄMÄÄ

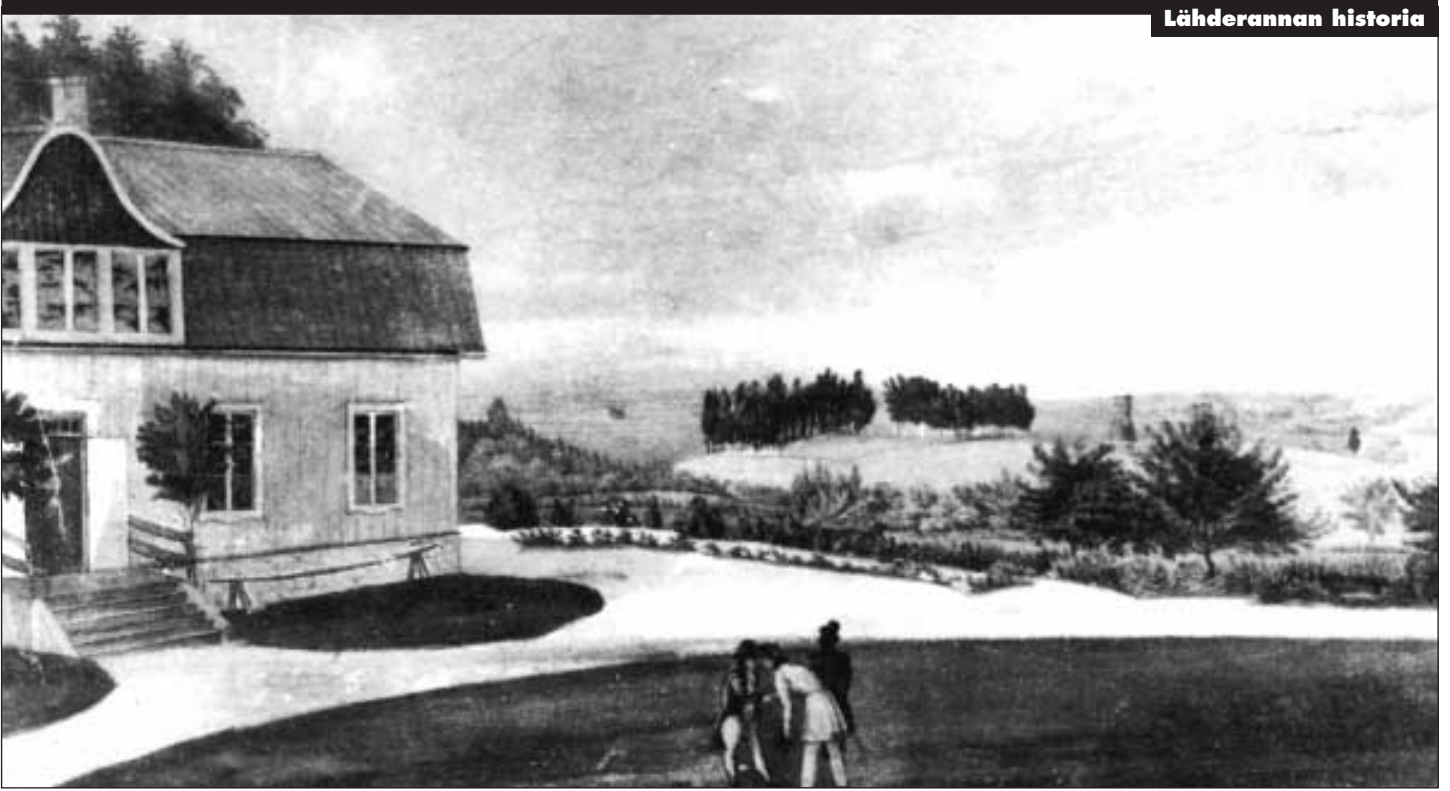
Espoo on kuten tunnettua vanhaa kulttuuriseutua. Kuningas Kustaa Vaasa perusti tänne jo 1556 oman kuningaskartanon, ”Espoon kartanon”. Kartanoja on myös meidän suunnal-lamme. Kuuluisin näistä on ollut Träskendan eli Järvenperän kartano, joka syntyi 1700-luvun loppupuolella. Samoihin aikoihin syntyi myös Dalsvikin eli Laaksolahden kartano. Kartanot sekä niiden kuuluisin omistaja Aurora Karamzin (s.1808) ovat varmaan tehneet tästä seudusta kuuluisan. Alueemme kuului Dalsvikin kartanolle, jonka menneisyys oli ulkonaisesti vaatimattomampaa kuin Träskändan.

Tämä alue voisi kertoa paljon ihmisistä, joihin Aurora Karamzinin hyväntekeväisyys kohdistui. Hänestä on sanottu: hän oli köyhien apu, murheellisten lohdutus, nuorten esi-merkki, vanhojen tuki ja maansa kunnia. Aurora Karamzinin elämä on ollut hyvin mielenkiintoinen, ja hänestä olisi paljon kerrottavaa, mutta siitä voitte lukea itse.

Träskända oli Karamzinin suvun hallussa vuodesta 1820 lähtien. Sitä ennen, vuodesta 1787 se oli Viaporin upseerien omistuksessa.

Dalsvikin kartanoaluetta 1850-luvulla. Magnus von Wrightin piirros.

J.R. Fabritiuksen akvarelli Dalsvikin kartanosta 1830-luvulla. Näkymä kartanon pihamaalta Pitkäjärven suuntaan.

Tälle seutukunnalle vuosi 1863 oli sangen merkittävä. Keisari Aleksanteri II avasi valtiopäivät Helsingissä. Aurora Karamzin järjesti hallitsijan kunniaksi suuren metsästysjuhlan Träskändassa. Keisarin kunniaksi järjestetty metsästysretri päivällisineen ja tanssiaisineen oli loisteliai juhla, mitä koskaan on Suomessa järjestetty.

Mutta, mikä nykyään osittain näkyy täällä Läherannasakin, on se loisteliaisuus ja kansainvälisyys jonka ansiosta Träskändan puutarhaa pidettiin Suomen kauneimpana pihamiljöönä. Puutarhassa kasvoi mm. lehti- ja pihtakuusia sekä sembramäntyjä, joiden siemenet oli tuotu Uralista Demidowin sukutilalta.

1700-luvun lopulta oli Dalsvikin kartano Nils Wilhelm Öhrnin hallussa. 1840-luvun alussa tämä oli Auroran sisaren omistuksessa, kunnes Aurora otti miehensä nimiin tämän kartanon vuonna 1846. Miehensä kuoltua Itämaisessa sodassa vuonna 1854 osti Aurora kartanon perillisiltä.

Kun tuli tuhosi v. 1865 A.K.:n Träskändan maille rakennuttaman köyhäinkodin, hoidokit siirrettiin Dalsvikiin. Kartanon päärakennus sisustettiin vanhainkodiksi.

Vuonna 1867 Helsinkiin perustettiin Diakonissalaitos. Aurora Karamzin korjautti Dalsvikin kartanon goottilaisen rakennuksen sisarten (sisar = työntekijä Diakonissa laitoksessa) kesäkodiksi.

Dalsvikin kartanon laituri 1892.

MAANVILJELYÄ

Vuodesta 1933 kartano oli hyvin edistyksellisessä maanviljelyskäytössä, sillä tilanhoitaja oli ollut opiskelemassa Tanskassa. Tilanhoitaja perheineen asui valkoisessa huvilassa, sen edessä kasvoi valkoisia ruusuja. Itse päärakennus (guld villa = keltainen huvila) sijaitsi lähellä, ja sen edessä kasvoi daalioita, nurmikon reunassa oli kukkaistutuksia. Kartanon kasvullisuudesta voi tarkkasilmäinen löytää nykyäänkin jäänteitä.

Navetassa oli 20 lehmää, aika ajoin myös pikkuvasikoita. Maitoa vietiin mm. lähimpään kauppaan Viherlaaksoon, Juslinin kauppaan. Hevosia oli kolme.

Kartanossa väki viihtyi hyvin, eikä vaihtuvuutta juuri esiintynyt. Joulunvietto rauhallisesti kotioloissa, Tapaninpäivän vierailut, Nuutti-pukit, latotanssit, Juhannuskokoon polttamiset lahdessa loivat kotoisan ilmapiirin myös kartanon työvälle.

Ylhäällä mäellä sijaitsi näköalatorni. Siellä juotiin kesäisin päiväkahvia, jonka palvelusväki vei täältä alhaalta. Puistometsikössä oli hyvin paljon pöllöjä, jotka huusivat kuutamolla. Lepakoita lenteli ja siiliä esiintyi runsaasti. Puistometsikössä kasvoi paljon kukkia ja metsämarjoja.

Tilaan kuului paljon muitakin rakennuksia em. lisäksi.

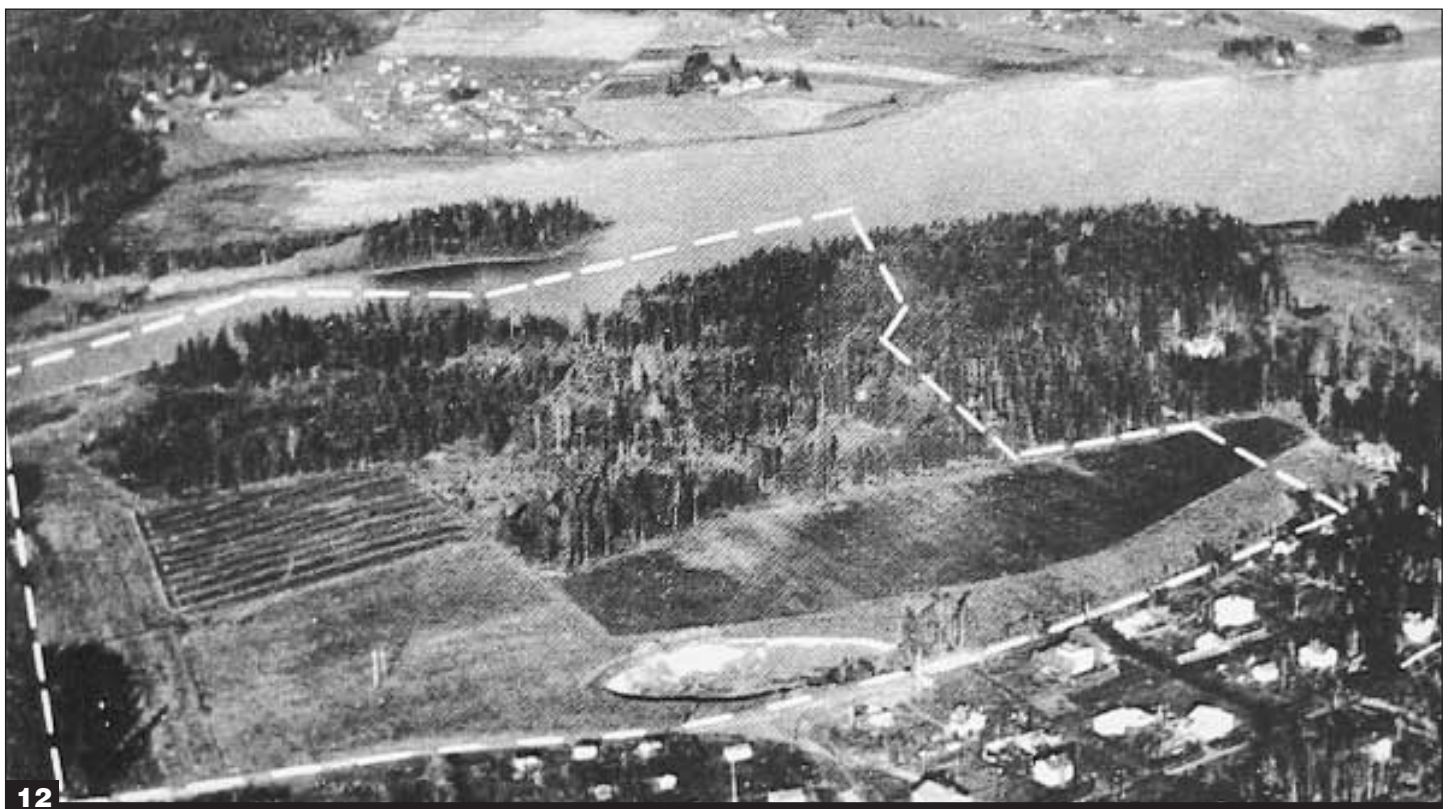
Tiesittekö, että:

- uimarannassa sijaitsi pukukoppi tien viereisessä rinteessä
- toinen kaunis pukukoppi sijaitsi kalliorannassa, lähellä näköalatornia
- nykyisen jäähallin paikalla oli riihi
- pellolla urheilupuistossa oli tuulimylly, jolla nostettiin vettä järvestä

- kartanon päärakennus sijaitsi nykyisen päiväkodin paikalla
- nykyisen talo 20 A-D:n vaiheilla sijaitsi sauna- ja pesutuparakennus, mankeli oli yläkerrassa. Päärakennuksen ja saunarakennuksen välillä sijaitsi keittiöpuutarha ja siellä kasvoi myös omenapuita.
- nykyisten rivitalojen paikalla oli vasikkahaka
- maantieltä kartanoon johtavan tien (= tie Pitkäjärventieltä kouluun) vasemmalla puolella sijaitsi rengin punainen mökki, tien toisella puolella vastapäätä makasiini
- makasiinin vieressä sijaitsi kavinavetta, josta osa purettiin ja siitä rakennettiin monitoimitalo Navetan päädyssä oli suuri vesisäiliö. Navetan vieressä tien puolella oli talli, jossa jälkeenpäin toimi kalanpakkaamo ja Kestomaalaamo.
- puutarhurin asunto sijaitsee vieläkin lähellä rantaa.

Ilmakuva 1950-luvulta

KOHTI NYKYISTÄ...

Nykyinen maantie valmistui v. 1960; entinen tie oli 4 m leveä, uusi 6 m. Tuolloin Lähtderannan lämpökeskuksen paikalle syntyi suuri soraonttu n. 50m kertaa 60m. Kuninkaantietä vierustaneista kuusialdoista toinen jäi tien alle.

Linja-autoliikenne (Alfsson) Lähtderantaan alkoi jo 1923. Päätepysäkki oli ensin Träskända, mutta kääntöpaikaksi muodostui Kolmen Koivun Risteys, nykyisen Esson vaiheilla.

Helmisen bussit alkoivat liikennöidä välillä Helsinki-Lähtderanta v. 1954. Vuoroja oli 3 sunnuntaisin, 4 arksin. Lähtderannan rakennusvaiheen aikana bussi kääntyi nykyisen talo 3:n vaiheilla. Liikennöintilupa oli merkitty, että bussi saa kiertää rengastien rivitalojen kautta; pysäkkiä ei sinne kuitenkaan laitettu, lasten ja vanhusten turvallisuutta ajatellen. Syksyllä 1955 vuoroja oli 16, 1957 jo 32. Paikallisiin tulivat liikennöimään erikoisluvalla.

Pitäjäntkartta vuodelta 1927

LÄHIÖELÄMÄÄ 60-LUVULLA

"Kun saapuu Lähtderantaan Viherlaakson suunnasta näkee korkeammalla edessään tyyppillisen nykyarkkitehtuurin tuotteen, loppuun asti suunnitellun pienoiskaupungin. Rakennusten tyyli puhtaus ja sijoittelu kertovat vankasta, asiantuntevasta suunnittelusta." "Kun kipuaa Lähtderannan korkeimman talon viimeiseen kerrokseen, avautuu silmien eteen loistava näköala yli kattojen ja kallioitten. Suomen tuhansista järvistä näkee yhdellä silmäyksellä kolme: Pitkäjärven, Lippajärven ja Bodomjärven." Näin, Espoon Sanomissa vuosina -66 sekä -67.

Ensimmäiset asunnot valmistuivat -62, viimeiset 1965. Alueen valmistuttua oli alueella asukkaita n. 2000 (nyk. n. 1600) ja asuntoja 600. Alueen sekä rakennukset on suunnitellut Arkkitehtitoimisto Erik Kråkström & Ahti Korhonen. Arkkitehteillä oli tarkoitus jättää luonto niin koskemattomaksi kuin suinkin mahdollista. Asunnoista oli n. 200 yksiöitä, n. 200 kolmen huoneen ja keittiön huoneistoja ja loput sitten kaksioita tai suurempia kuin kolmiot.

Hyvin monet asunnot olivat omistusasuntoja, mutta myös hyvin monessa asui vuokralaisia. Vuokralaisista esimerkkinä HYKS, joka sijoitti sairaanhoitajiaan kolmioon, kolme kuhunkin. Näitä asuntoja oli 40.

Asukkaiden keski-ikä oli noin 20. Lähtderanta tuli hyvin suosituksi asuma-alueeksi etenkin perheellisille. Alue oli tuolloin varsinainen "lapsilähiö", sillä esim. lastentarhaiässä olevia oli n. 200 (nyk. n.100). Alle 20-vuotiaita oli myös paljon, hieman yli 800 (nyk. n. 400). Paikan olivat valinneet asuinpaikakseen myös monet eläkkeellä olevat opettajat, lehtorit, upseerit tms., lähellä luontoa, jossa kuitenkin oli ihmisiä lähellä, jos seuraa alkoi kaivata. Lasten ilonpito ei vanhempia asukkaita kuitenkaan pahemmin häirinnyt - itsekin siinä kuulemma tuntee vain nuortuvansa, kuten eräs eläkkeellä oleva opettaja oli kertonut.

Suurin osa asukkaista oli suomenkielisiä - ruotsinkielisiä oli ehkä n. 10 % (nyk. n.14%, ei-suomenkielisiä lähes 17%). Asukkaat muodostuivat hyvin monen eri ammattialan edustajista - siitä ei muodostunut minkään tietyn sosiaalisen ryhmän asuinpaikka. Alueella asui myös monia tunnettuja henkilöitä joista osa onkin rikastuttanut lähderantalaisten elämää mm. esittäessään kykyjään ohjelmailloissa, joita täällä pidettiin.

Kun alue muodostuu 600 asunnosta, oli luonnollista, että myös monipuolisia kauppaliikkeitä tarvittiin. Niinpä täälläkin oli oma ostoskeskus, josta jonkin ajan päästä rakennusten valmistumisesta löytyi tavaraa nuppineulasta kotitalous-koneisiin saakka. Ostoskeskuksessa toimi myös suuri radio, tv-, ja kodinkoneiden erikoisliike, kelloliike, kampaamo, parturi, huoltoasema, lyhyttavaraliike, pesula, pankki ja postikonttori. Baarihan oli jokaiselle asunalähiölle myös välttämätön ja sellainen oli myös Lähtderannassa, oikein viihtyisä ja sieltä sai maukasta ruokaa. Kangaskauppaa kaivattiin ja eräs lähderantalainen perheenemäntä mainitsi, ettei kilpailu olisi pahitteeksi.

Alueen valmistuttua aloitettiin uuden lastentarhan sekä urheilupuiston rakennustyöt. Lähtderannan suunnittelemat arkkitehdit suunnittelivat myös urheilupuiston, joka valmistui osittain v. 1967.

Suunnitelma sisälsi 400 m:n yleisurheiluradan, jolle oli tarkoitus sijoittaa pikaluistelurata talvisin. samoin rakennusohjelmaan kuului kentät niin koripallolle, lentopallolle, sulkapallolle sekä jääkiekolle. Alueelle sijoitettiin kaksi jalkapalloilun mitat täyttävää kenttää, toinen hiekka-, toinen nurmipohjainen.

Uimala ehdotettiin sijoitettavaksi urheilualueeseen kuuluvalla niemellä eli vastapäätä entistä uimalaa. Uimalassa olisi jo tuolloin käytetty avanto.

Talvisia urheilulajeja ajatellen voidaan luetteloön lisätä vielä hyppymäki, n. 20 m:n pituisten hyppyjen suorittamista varten; mäki olisi rinteessä, joka viettää Pitkäjärveen. Urheilulautakunta myös ehdotti ns. tekniikkarinteen sijoittamista tuonne. Rinne olisi palvellut vasta-alkajia pujottelu- ja slalomhiihdon harrastamisessa.

Puistossa risteilevät polut ja käytävät jätettiin entisten kaltaisiksi lukuun ottamatta lenkkeily- ja hiihtoreittiä. Polku oli tarkoitus pitää valaistuna.

Kansa- tai oppikoulua Lähtderannassa ei ollut toistaiseksi. Lapset kävivät kilometrin pituisen koulumatkansa Viherlaaksen melko vaarallista tietä, mikä olikin eräs Lähtderannan huonoja puolia. Kaupunkiin oli pitkä matka, elokuvateatterit ja tämän tapaiset ajanviettomahdollisuudet puuttuivat.

Rivitalo 4 ja kerrostalo 11 1960-luvulla

Kirjastoauto oli ahkerassa käytössä, seurakunta piti pyhä- ja leikkikouluja kahdessa vuorossa. Seurakunta piti kerho-illojaan tiloissaan. Esimerkkinä vain mainittakoon pienoismallien rakentamiskerho. Lähtderannan oma leikkikoulu syntyi äitien perustaman Leikkikoulun Kannatusyhdistyksen toimesta. Partiotöinnasta kiinnostuneilla oli myös mahdollisuus liittyä omaan vartioon – joko suomenkieliseen tai ruotsinkieliseen. Harrastusmahdollisuuksia ja ohjelmaa alue tarjosi paljon, kaiken ikäisille. Alueen valmistuttua oli perustettu oikein yhdistys – Lähtderanta Kilta – ajamaan alueen asioita, jotta alue muodostuisi monipuoliseksi ja viihtyisäksi alueeksi kaikenikäisille.

Lähtderanta postikortti 1970-luvulta

LÄHTDERANTA

ESPOO

Pitkäjärven uimaranta 1960-luvulla

Torikauppaa Seston edustalla 1970-luvulla

1960-luvun muotia Lähterannassa

LÄHIÖELÄMÄÄ 2000-LUVULLA

Lähteranta on "kansainvälistynyt" ympäröivän maailman lailla sekä ruotsinkielisten lukumäärä on suhteellisesti kasvanut – erikoinen ilmiö Suomessa. Lähteranta on kokenut jonkinlaisen "sukupolven vaihdoksen" ja on jälleen melkoinen "lapsilähiö".

Kuitenkin Lähterantaan rakennettiin ala-asteen koulu hyvin myöhään. Yli 12-vuotiaat saavat käydä koulunsa yhä Viherlaaksossa tai kauempana. Lasten määrää kuvaa mm. se, että Leikkikoulu on joutunut muuttamaan Laaksolahteen, koska koulu on joutunut ottamaan opetuskäyttöön kaikki kolme parakkia, joista yhdessä leikkikoulu sijaitti.

Urheilumahdollisuudet kuitenkin ovat monipuolistuneet. Entisten palvelujen lisäksi on kaksi jäähallia – Arena sekä pienempi harjoitteluhalli, upouusi jalkapallohalli sekä tennishalli.

Liikenneyhteydet ovat muuhun Espooseen nähden parantuneet. Mutta posti on meiltä lähtenyt, samoin kohta pankki, mitä seuraavaksi... mutta olemmehan me saaneet jäätelökioskin ja hampurilaisbaarin!

Tarja Behnke

Lähteet: Haastattelujen lisäksi : Qranström Ingrid: Tarunhohtoinen elämä, Aurora Karamzin ja hänen aikalaisensa. Saarisalo Aapeli: Aurora Karamzin ja hänen aikansa. Snellman Lina: Till Öfverstinnan Karamzines minne. Glimsin museo. ESPOON SANOMAT: 1965/ 06.08., 1966/ 28.06., 29.07., 28.08., 1967/ 28.11. Erik Francke.

Ohjattua liikuntaa Lähterannan kuntosalilla vuonna 2004

Lähtderanta syntyy

Vuonna 1936 oli Laaksolahden kartano Kihlmanin perheen omistuksessa. Kihlmannin perheen päämies, joka oli tunnettu talousmies, päätti tehdä kartanostaan osakeyhtiön jonka osakkeet jaettiin perheen jäsenille. Osakeyhtiö sai nimen Källstrand Ab.

1950-luku oli vilkasta rakennuskautta. Silloin alkoi uusien asuma-alueiden rakentaminen pääkaupunkimme liepeille. Asumalähiö ja aluerakentaminen olivat tämän ajan tunnuksia. Silloin valmistui mm. Tapiola, joka kauneustaan on tunnettu ympäri maailmaa.

Rakentaminen vaati rahaa ja se merkitsi sitä, että pankit olivat tiiviisti mukana eri rakennushankkeissa.

Myös PYP seurasi valppaana mukana sen ajan kehityksessä, ja haki sopivaa rakennuskohdetta.

Lopuksi pankki löysikin oikein sopivan lähiöalueen, juuri tämän aikaisemmin mainitun kartanon alueen. Se oli luonnonkaunis, yhteydet joka suuntiin olivat hyvät ja alue oli tarpeeksi laaja (47 ha). 4.6.1959 teki PYP omistajan kanssa sitoumuksen alueen ostamisesta.

Alueen asemakaavan alustava suunnittelu annettiin arkkitehti Kråkströmmille. Hän esitti pian suunnitelman, jonka mukaan alueelle voitaisiin rakentaa 900 asuntoa käsittäen 50.000 asuntoneliömetriä. Tässä alustavassa suunnitelmassa oli arkkitehti sijoittanut rakennuksia laajalle alueelle. Asuintaloja oli siinä tarkoitus rakentaa myös urheilukentän aukealle, puutarhurin kukkulalle sekä tenniskenttämaastoon.

Saatuaan alustavan asemakaavasuunnitelman osti PYP yhdessä tytäryhtiönsä Oy Mandatum:in kanssa 8.1.1960 päivätyllä kauppakirjalla aikaisemmin mainitun Källstrand Ab:n koko osakekannan ja sai siten haltuunsa koko kartanon alueen. Alueen nimi muutettiin heti Oy Lähtderanta – Källstrand Ab :ksi.

Kun arkkitehti Kråkström ryhtyi laatimaan lopullista asemakaavaa selvisi yllättäen, että Helsingin seutukaavaliitto oli yleissuunnitelmissaan merkinnyt Lähtderannan alueen puisto-alueeksi, joten sinne ei sen mukaan saanut rakentaa asuintaloja ollenkaan. Tuli seinä vastaan.

Tornitalo rakenteilla 1960-luvun alussa

Ilmakuva L  bderannasta 1960-luvulta

Pitkien ja monivaiheisten neuvotteluiden tuloksena p  dyttiin kuitenkin siihen, että Seutukaavaliitto muutti suunnitelmiins   ja Espoon kunta suostui kannattamaan noin 29.000 m²:n eli 494:n asunnon rakennusoikeutta alueelle. Tähän Espoon kannanottoon vaikutti ratkaisevasti se, että kunta sai oikeuden ostaa Läbderannan alueen arvokkaimman osan, luonnonpuiston ympäristöineen käsittäen n. 30 ha huokealla hinnalla. Myöhemmin rakennusoikeutta hieman lisättiin.

Ensimmäinen asemakaava, joka on p  iv  tt   1.8.1960, hyväksyttiin 6.6.1961. Puistoalue myytiin 31.12.1960 Espoon kunnalle. Rakennuslupa hyväksyttiin 27.7.1961. Läbderannan rakentaminen voitiin aloittaa.

Rakentamiseen tarvittiin kuitenkin oma organisaatio. Tämä järjestettiin seuraavalla tavalla:

Oy Läbderanta – Källstrand Ab, jonka nimi vielä kerran sekaantumisen välttämiseksi muutettiin Oy Pitkäjärvi – L  ngtr  sk Ab ksi, toimi rakennuttajana. PYP:n tytäryhtiö Oy Mandatum toimi rahoittajana. Vasaran Kiinteist  toimisto hoiti isännöintiin kuuluvat tehtävät, asuntojen myynnin ym. muut toimistotehtävät. Varsinainen asuntoyhtiö Asunto Oy Läbderanta – Källstrand Bostads Ab perustettiin vasta 27.3.1962, mutta tämän toiminta alkaisi vasta alkaisi vasta täydellä teholla kun koko alue oli valmis.

Rahoitus oli tarkoitus järjestää aravalainoituksella. Lainaa anottiin 1960. Toukokuussa 1961 ilmoitettiin, että anomus oli hyl  tt   m    r  h  n riittämättömyyden takia.

Aravalainahanke jätti yhden jäljen alueelle. Suurimman asunnon asumiseen käytetty pinta-ala oli nimittäin 119 m², joka oli siihen aikaan aravan maximi. Vuonna 1961 oli voimassa ns. veronhuojennuslaki, jonka mukaan määrätyt normit täyttäville kovanrahan asunnoille annettiin 10 vuoden verovapaus. Kun aravalainaa ei tullut päätettiin k  ytt     hyväksi veronhuojennuslain suomia etuja.

Alueemme ensimmäinen lapionpisto tehtiin kuitenkin jo ennen rakennuslupan hyväksymistä. Talojen rakennustöitä ei nimittäin voitu aloittaa ennen kuin tarvittavat tiet ja viemärit oli rakennettu. Tärkein tie oli ”reunastie” ja sen työt aloitettiin 9.10.1960. Työt valmistuivat 31.8.1961. Tämän jälkeen pääsivät rakennustyöt käyntiin täydellä teholla. Alueemme rakentaminen tapahtui viidessä vaiheessa. Näiden ty  v  iheid  n ulkopuolelle jäivät lämpökeskus ja ostokeskus joiden työt aloitettiin heti.

- Rakennusvaihe I käsitti rivitalot 2, 4, 6 ja 8. Työt aloitettiin 27.10.1961
- Rakennusvaihe II käsitti tornitalot 3 ja 11. Työt aloitettiin 7.12.1961.
- Rakennusvaihe III käsitti rivitalot 10, 12 ja 14. Työt aloitettiin 10.4.1962.

Nämä rakennusvaiheet suoritettiin suurinpiirtein samanaikaisesti, kuitenkin siten, että ensimmäisen vaiheen talot valmistuivat aivan vuoden 1962 lopussa ja toisen sekä kolmannen vaiheen vuoden 1963 alkupuolella.

Pankinjohtaja Paneliuksen muutto rivitaloon 8 vuonna 1962

Läbderannan ensimmäinen asukas, nyttemmin edesmennyt pankinjohtaja Sigurd Panelius vaimoineen muutti 17.11.1962 taloon 8 -siis 42 vuotta sitten. Pankinjohtaja Panelius oli suuri Läbderannan ystävä.

Kun ensimmäisten rakennusten lopulliset urakkahinnat olivat selvinneet, todettiin että rakennuskustannukset tulisivat rakennusoikeuteen nähden suhteellisen kalliiksi. Seurasi uusia neuvotteluja Espoon kunnan kanssa jotka päättyivät siihen, että rakennusoikeutta lisättiin. Läbderannan lopullinen rakennusoikeus tuli olemaan n. 33.500 m² käsittäen 583 asuntoa. Tämä oli 89 asuntoa enemmän kuin ensimmäisessä rakennuskaavassa. Nyt voitiin töitä jatkaa.

- Rakennusvaihe IV käsitti kaikki kerrostalot. Työt aloitettiin 25.7.1963.
- Rakennusvaihe V käsitti talot 9, 15 ja 19. Työt aloitettiin 24.9.1963.

Nämä kaksi viimeistä vaihetta valmistuivat vuoden 1965 keväällä.

Osakehuoneistoja myytiin sitä mukaan kun ne valmistuivat. Maksuehdot olivat omarahoitusta 40%, lainaa PYP:ltä 45% ja yhtiölainaa 15%. Huoneistomarkkinat vuoden 1963 aikana osoittivat huomattavaa hidastumista. Tämän johdosta siirryttiin 1963 vuokraamaan Oy Mandatumin osakehuoneistoja. Vuokralaisia on meillä tuolloin ollut noin 80%.

Asukasluku kasvoi vuosi vuodelta.

31.12.1962	124 henkeä
31.12.1963	703 henkeä
31.12.1964	750 henkeä
31.12.1965	1350 henkeä
31.12.1966	1950 henkeä

Tällä hetkellä meitä on noin 1540.

Kun kaikki talot olivat valmiit ja istutukset ja piha-alueet saatu kuntoon luovutti rakennuttaja 19.3.1966 kaikki kiinteistöt Asunto Oy Läbderanta – Källstrand Bostads Ab:lle. Läbderanta oli syntynyt.

Asuntoaluetta hoitamaan perustettiin erillinen yhtiö nimeltään Läbderannan Huolto Oy. Yhtiöjärjestyksen mukaan oli sen toimialana valmistaa ja toimittaa lämpöä etupäässä Läbderannan alueella sijaitseville kiinteistöille, huolehtia etupäässä Läbderannan talojen huoltoon kuuluvista tehtävistä ja ylläpitää ostokeskusta pääasiassa Läbderannan asukkaita varten. Yhtiö omisti lämpökeskuksen sekä ostokeskuksen. Yhtiön tilikausi päättyi aina kesäkuun viimeisenä päivänä.

Asuntoyhtiön isännöitsijä oli samalla Huolto Oy:n toimitusjohtaja. Yhtiöllä oli oma hallitus ja oma johtokunta. Hyvin varhain huomattiin, että syntyi päällekkäisiä toimintoja. Laki ei kuitenkaan hyväksynyt huoltoyhtiön sulautumista asuntoyhtiöön joten jouduttiin useampia vuosia toimimaan kahdella yhtiökokouksella jolloin huolto oy sai toimia liian itsenäisesti. Kun lakiin tuli muutos, yhdistettiin Huolto Oy Asuntoyhtiöön.

Asuma-alueemme herätti jo rakennusvaiheen aikana suurta huomiota arkkitehtipiireissä. Täällä kävi ulkomaalaisia asiantuntijoita ja he kirjoittivat Läbderannasta omissa ammattilehdissään.

Jo Läbderannan ensimmäiset asukkaat totesivat, että palvelut olivat heikot. Ei riittänyt pelkkä posti, pankki ja kauppa. Tarvittiin paljon lisää. Piti saada joku elin ajamaan näitä asioita. Alueen ensimmäiset asukkaat, joita voi vaikka verrata uudisraivaajiin, kaipasivat myös kontakteja. Tuli halu tutustua toisiinsa. Asia ratkaistiin tavalliseen suomalaiseen tapaan – perustettiin yhdistys – eli perustettiin Läbderannan Kilta. En lähde tässä sen historiaa esittelemään, totean vain, että se on ollut ajamassa alueen rakentamista tästä eteenpäin, ja melkein kaikki sen aloitteet ovat tuottaneet tuloksia.

Erik Francke

Another example of 'artistic' town planning is the Lähderanta housing area in Espoo, designed by Ahti Korhonen and Erik Kråkström in the late 1950s and built between 1962 and 1965. The selection of building types in this area demonstrates the intermeshing of different housing forms typical of the design ideals of the period. Crucial in terms of the environment is that the town planner also designed the buildings, avoiding the usual gulf between town planning and building design.

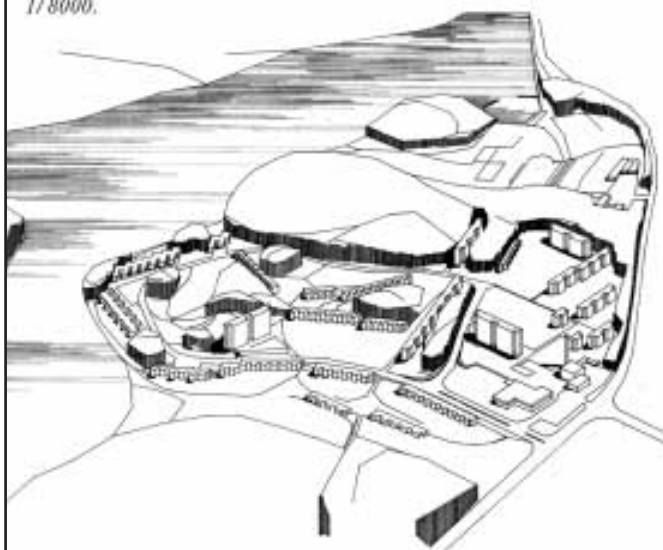
In the controlled variation of building heights and the combination of different directions, the town plan composition is a mix of disciplined structure and freedom. The buildings are architecturally uniform, and yet more personal than suburban buildings usually are. The spatial composition is admirably complemented by the landscape composition, which plays a significant role in the overall character of the environment.

LÄHDERANTA, ESPOO

9-11

Kaavaliikenne ja toteutus 1/8000.

— Preliminary plan and realized project
1/8000.

9

10

45

11

Asumalähiö taideluomana

Korhosen ja Kråkströmin jo 1950-luvun loppupuoliskolla hahmottelema ja pääosin vuosina 1962–65 toteutettu Lähderannan asuinalue Espoon Pitkäjärven ja Viherlaakson tien välissä on verraten pieni yksikkö – kuten suomalaiset lähiöt yleensäkin. Sen talotyyppivalikoimassa näkyy havainnollisesti ajan suunnittelutavoitteille ominainen asumismuotojen lomittaminen. Sillä oli myös sosiaaliset perusteet: näin pyrittiin monipuoliseen väestörakenteeseen. Rakennuskanta koostuu kahdesta 8-kerroksisesta kapearunkoisesta lamellitalosta, matalammista 3–6 -kerroksisista lamellitaloista ja 1–2 -kerroksisista rivitaloista. Oleellista miljöön kannalta on, että kaavoittaja on saanut piirtää myös talot, jolloin kuilu kaavoituksen ja rakennussuunnittelun välillä on voitu välttää.

Kaavallinen sommitelma on rakennuskorkeuksien vaihtelun ja monien käytettyjen suuntien vuoksi erittäin dynaaminen, mutta ”toimii” paremmin paperilla kuin maastossa. Alueen liittyminen ympäröivään kaupunkirakenteeseen on luonteva: ostoskeskus on näkyvästi ”porttina” tienvarressa, ja sitä tukee toinen korkeista kerrostaloista maamerkinä, samalla tilaa eräänlaiseksi sisään-tuloaukioksi rajaten. Lähemmässä tarkastelussa aukio osoittautuukin pysäköintialueeksi: on selvä, etteivät alueen asukkaat – aluksi vajaat 2 000, nyttemmin enää runsaat 1 000 – kovin suurta kokoontumistilaa tarvitse. Katu lähtee johdattelevasti viemään alueen uumeniin toisen korkean talon hämöttäessä taustalla. Rivitalot säestävät maastoon kauniisti sovitettua, kaareutuvaa ajoväylää alueen rannan puoleisessa päässä, mutta väylän kiertäessä takaisin katuverkon selkeys jossain määrin hämärtyy: lenkki ei oikein tahdo hahmottua alueen tila- ja korttelirakennetta kokoavaksi selkärangaksi Munkkivuoren Ulvilantien tapaan.

Rakennusten tilasommitelmaa tukee oivallisesti maisemasuunnittelu, jolla on täällä poikkeuksellisen suuri merkitys miljöökokonaisuuden synnyttämisessä. Sen kohokohtia ovat avoin niittyalue, jota porrastuvat rivitalot luontevasti rajaavat alueen länsireunalla, ja diagonaalisen, pitkän näkymän tarjoava avoin maisematila alueen keskellä. Tanskalaishenkisyys saa selityksensä: maisemasuunnittelusta arkkitehtitoimistossa vastannut *Måns Gönman* oli hakenut oppia itsensä *Carl Th. Sörensenin* toimistosta. Harkittu yksityiskohta on myös talojen värit: kerrostalot ovat neutraalin betoniharmaita tai valkeita, ja niille kontrastina oli aluksi pientalojen puuosien värityksen tai tervanruskea lahonsuojaus – nyttemmin asukkaiden toivomuksesta pirteämpinä maaväreinä Puu-Käpylän henkeen.

Alueella käynti tuottaa jännittävän dualistisen vaikutelman yhdistelmästä, jossa on toisaalta kurinalaista taiteellista kokonaisvaltaisuutta ja toisaalta vapautuneisuutta. Eri koordinaatiojen käytöllä on luotu dynaaminen jännite rakentamisen ja maiseman peruselementtien – puuttomien viheriöiden ja metsäsaarekkeiden – välille. Rakennusten arkkitehtoninen ilme on varsin yhtenäinen ja samalla persoonallinen. Vaikka autopaikkojen maisemointiin on kiinnitetty erityistä huomiota, on tälläkin alueella silti ongelmana niiden liiallisen hallitseva osuus asuinympäristössä. Mahdollistaisiko väljä rakentaminen alueen täydentämisen, jolloin autopaikat voitaisiin sijoittaa esimerkiksi pieniin pysäköintitaloihin?

Alue: LÄHDERANTA, ESPOO
Sijainti: noin 18 km Helsingin keskus-
tasta luoteeseen
Kaava-alueen koko: 49,5 ha, josta
– korttelialueita 13,8 ha
– liikennealueita 3,3 ha
– virkistysalueita 32,4 ha

12

13

14

Toiminnallinen sisältö: 2 200 asukas-
ta, myymälä- ja palvelutiloja pääasias-
sa alueen asukkaiden tarpeisiin, virkis-
tys- ja urheilualueet palvelevat huo-
mattavasti suurempaa väestöpohjaa
Kerrosalat:

- asuinrakennukset 40 350 km^2
- julkiset rakennukset 13 200 km^2
- liikerakennukset 2 100 km^2

Suunnittelu: Arkkitehtitoimisto Erik
Kråkström & Ahti Korhonen
Asemakaava: 1960
Toteutus: 1961–64

15

12–15
Näkymiä Lähderannasta.
— Views of Lähderanta.

arkkitehti 7-8/91

47

Läbderannan Lystit

Källstrands Karneval 2004

Kolmannet Läbderannan Lystit pidettiin lauantaina 21.8. Koko kesä oli ollut sateinen, ja lystipäivä valkeni harmaana. Sadetta ei kuitenkaan tapahtuman aikana saatu ja aurinkokin paistoi ajoittain. Nurmikenttä oli pehmeä ja paikoin mutainenkin, mutta se ei tunnelmaa latistanut.

Läbderanta
Kilta ry
40 vuotta
1964-2004

Tänä kesänä juhlittiin 40-vuotista Läbderanta Kiltaa. Vuoden Läbderantalaisiksi valittiin kaikki Läbderannassa 40 vuotta asuneet, joita on Killan saamien tietojen mukaan ainakin rouva Märta Grönlund, rouva Rut Wickström, herra ja rouva Immonen, herra ja rouva Homén, herra ja rouva Sivaro sekä herra Heikkilä. Kaulakäädyn vastaanotti rouva Rut Wickström (kuvassa).

Musiikista vastasivat tutut lystimusikkomme Pasi ja Ulla Piispanen sekä Juha Isotalo. Pianistina tunnettu Pasi ja laulupuolen taituri Ulla esittelivät myös muita musiikillisia puoliaan: Pasi avasi tapahtuman soittamalla trumpetilla komean fanfaarin ja Ulla esitti kaunista kantelemusiikkia. Ohjelmassa oli myös yhteislaulua.

Jännityksellä odotetut Lähtderannan lasten musiikkinumerot ihastuttivat taas. Tikkitakit esitti upeasti Leijonakuninkaasta tutun Wimmoweh-kappaleen rummuttaen ja laulaen. Uusi tuttavuus oli grungebändi Luomutuote, jonka esittämät kappaleet olivat poikien omaa tuotantoa! Toivottavasti kuulemme sekä Tikkitakkeja että Luomutuotetta seuraavissakin Killan järjestämissä tilaisuuksissa.

Juhlavuoden kunniaksi Lähtderanta Kilta tarjosi kaikille kunnon kakkukahvit. Raikas mansikkakakku, kahvi ja mehu maistuivat niin lystiväelle kuin herkut haistaneille ampiaisillekin.

Ohjelmaan kuuluivat totuttuun tapaan tikanheitto- ja saappaanheittokisat sekä köyden veto. Trampoliini oli kovassa käytössä ja kirpputorilla tavarat vaihtoivat omistajaa. Rosa myi ruokaa ja Kilta arpoja ja jäätelöä. Ilmapallot tekivät kauppansa ja taloyhtiön traktori oli innokkaiden ihasteltavana.

Lasten ottamat valokuvat koottiin näyttelyksi Seston ylätuulikaappiin ja lisää kuvia Lysteistä löytyy Lähtderanta Killan kotisivuilta www.lahderanta.fi.

Kotisivuilla on muuten paljon ajankohtaista tietoa Lähtderannan ja lähiympäristön asioista.

Tänä vuonna YTV ei järjestänyt Pääkaupunkiseudun ekotapahtuma -kisaa, josta toissavuonna heltisi kunniainainta ja viime vuonna ensimmäinen sija ja 500 euron rahapalkinto. Lystit ovat kuitenkin edelleen ympäristöystävällinen tapahtuma: roskaa tulee erittäin vähän ja selajitellaan.

Ekokisaa on kiittäminen siitä miksi Lähtderannan Lystit muotoutuivat.

Ensimmäisiin lysteihin suunniteltiin perinteisiä ongintoja ja tikkarinmyyntejä, mutta niistä luovuttiin kun päätettiin osallistua ekokisaan. Mitä vähemmän tapahtumapaikalle tuodaan tavaraa sen vähemmän syntyy jätettä, siis krääsälle porttikielto. Ja harva loppujen lopuksi kaippaa palkintolippiksii, -värikyviä ja avaimenperiä, puhumattakaan ongintarahaa kerjäävistä lapsista. Ainakaan kukaan ei ole ilmoittautunut.

Lähtderannan Lystit ovat vakiintunut ja odotettu tapahtuma. Siitä kertokoon seuraava lysteillä kuultu keskustelu.

Poika sanoi toiselle: "Hei mennään hyppimään trampoliinilla". Toinen poika: "Joo mut mitä se maksaa?"

Ensimmäinen poika: "No ei se mitään maksa, näähän on Lähtderannan Lystit!"

Lähderrannan Lystit

LASTEN SILMIN

-valokuvanäyttely

4.10. - 2.11.2004

Perinne jatkuu ja vahvistuu!

Näin on käynyt lasten valokuvanäyttelylle, johon tänä vuonna osallistui peräti 15 kuvaajaa.

Uusia tulokkaita oli yhdeksän; Senja Ali-Mattila, Velma Heino, Sani Isokivijärvi, Ulla Kiehelä, Josefiina Niemi, Reeta Partanen, Roope Räihä, Sam Stenman ja Walter Willamo. Vanhoista konkareista jatkoi; Elmeri Heino, Arttu Leino, Saara Leino, Verna Partanen, Henri Piispanen ja Mimosa Willamo.

Näyttely oli tuttuun tapaan esillä Seston Lähdeaukion puoleisessa tuulikaapissa ja sai paljon ihailevaa yleisöä.

Kuvat suorastaan pursuivatkin iloa, ikimuistoisia tapahtumia, ystävyyttä ja yhdessäoloa.

Kiitos kuvaajille!

Jaana Maari Partanen

Valokuvanäyttely Sestossa 4.10.-2.11.2004

Elmeri

Mimosa

Arttu

Roope

Henri

Reeta

Saara

Sam

Sani

Senja

Velma

Ulla

Verna

Josefiina

Walter

Oli vuosi –53 tieni kun tänne toi
oli lokakuun alun aikaa
ja kodin uuden ihanaa taikaa
se mielen niin hyvän soi

Mutt' kauas jäi ystävät entiset
jäi entinen koti lapsuuden
ja monasti monasti unet
vei uudelleen pihalle sen

Oli Laaksolahti niin hiljainen
oli harvassa talviasuttava talo
vain pitkän matkan päästä näkyi
iltaisain toisten kotien valo

Oli kaipuu takaisin entiseen
ikävyys se joskus voitti
ei juurru niin helposti uudelleen
vaikka ystävät todella koitti

Mutt' aika vei kaipuun ikävän
nyt jo tuttua oli monta
ja seurassa monen ystävän
vietin aikaa niin huoletonta

Dalsvikin kartanosta
haimme maitoa sunnuntaisin –
mutt' kuullessain erään jutun
ehkä hieman suuttua taisin
sillä nimen niin perin tutun
oli saanut myös lehmä kartanon
ja kiusat ne piti kuulla
vaikk' sanat kartanon karjakon
toki Tuulikki hyvä lehmä on
ei sitä pidä luulla

No sattuihan sitä kaikkea
kun oltiin menopäällä
ja nyt kai jo uskaltaa kertoa
kuka pienemmän kiusalla kaasi
kuka mahtoi tielampun rikkoa
meni Alicen äidiltä vaasi
Eihän toki rikottu tahallaan
oli vain niin huono tuuri –
no se sattui siinä vaan
ja se ikkuna oli niin suuri
Pallo lensi korkealla
eikä kiinni saanut kukaan
karkuun vain ja äkkiä piti
juosta toisten mukaan

Kotiseudulleni

Oli kesät vilkkaita täällä
tuli turistik mökkiläiset
oli vauhtia joka säällä
sen takasi nuoret jengiläiset
Oli Koivumäellä tungosta
kun tanssittiin nuoruuden innolla,
se surut pois mielestä piti,
jos hakis vain toi poika minua,
jota kohtaan lempeni silloin iti.....

Muistanhan valkean talven tienoon puhtauden
kimalteisen hangen ja kirpeän pakkasen
metsässä kulkevan ladun
vinhaan mäet vauhdissaan vei
lapsuuden – nuoruuden sadun
muistot ne vanhene ei

Niin alkoi 60-luku,
joku kertoi uutisen
kun vaihtui lehtipuille uus vehreä puku
kuului liverryn törmäpääskyjen,
taloja nousee pian kartanon maille,
tien kohta myös muuttua saa,
jäämme hiekkakuoppaa vaille,
minne pesän voisimme rakentaa

Niin muuttui alueen luonne
kaupunkimaiseksi kai,
kanta-asukkaiden suupielessä juonne
myös uuden ilmeen sai
Kesämökkiläiset kysyivätkin
”Mikä lande tää nyt enää on?”
kun kerrostaloja nousee eteen ikkunain
maille kartanon

Ja entinen Laaksolahti tältä puolelta
jo uuden nimen jo saikin,
kanta-asukkaiden suurelta huolelta,
vastustukselta voimin kaikin,
postin tullessa sitten selvisi
silloisen kauppalan kanta,
on osoitteenamme nykyisin – kuten tiedämme –
Lähtderanta

Nimestä jälkeen harva huokaili
vaikka muuttui entinen tahti
oliko nimenä Lähtderanta kauniimpi
vai oliko Laaksolahti
Poissa oli kolme koivua
poissa mökit Hesa-lehden
on muistoista vaikea toipua
ja kuin vaivalla matkaa tehden
voi mennä entisten mökkien paikalle
se muistoihin entisiin vienee –
siellä tuoksuu kyllä nykyisin kesäisin kaljalle,
kun se pylvässalina lienee

On täällä ihan kiva asua
on metsää, niittyä – vettä
voi kujilla vanhoilla kulkea
ja itseltään kysellä – että
oliko sittenkään ikävää
kun Hesasta piti muuttaa pois
ja olisko ollut järkevää
kivierämaassa jos aina ois

Jää vielä ehkä paljonkin mielehen
niin pitkä on muistojen kaari
on matkaa kuljettu monenkin muistojen
on miehestä tullut jo vaari
Voi muistoja hyviä tallentaa
ne vankentaa nykyajan
kun yrittää elää ja uskaltaa
voiko onnelle vetää raajan?

Kun vieras joudut joskus tänne päin
vanhalle tielle Vantaan
olet Sinäkin tulossa – ehkä näin
myös asumaan Lähtderantaan.

Haataisen Tupu

lehestä
LÄHTDERANTA EILEN JA TÄNÄÄN 1540-1980
ilmestyi 12.05.1980

Maire Karjalainen

Maire muutti Lähderantaan vuonna 1965 taloon 22 – eli sen valmistuttua. Lähderanta oli hänelle ja hänen miehelleen luonnollinen valinta, he kun omistivat kaupan Viherlaaksossa. 70-luvulta lähtien toimi Maire päivähoitajana Lähderannassa, ulkoiluttaen lapsia pääasiassa leikkipihalla kolmikerroksisten talojen päädyssä. Jotkut kutsuivatkin pihaa ”Mairen pihaksi”. Juuri tuolla pihalla Kilta nykyään järjestää vuosittaiset grillitalkoonsa. Mukavana piti hän Lähderantaa mm. sen vuoksi, että se oli tarpeeksi pieni, oppi tuntemaan lähes jokaisen täällä asuvan. Pihalle poikkesi aina joku jutustelemaan ja kertomaan kuulumisia. Nuorisokerhoja riitti seurakunnan harrastuskerhoista Killan kerhoihin. Alkuvaiheessa hän toimi Killan sihteerinä, myöhemmin mm. toiminnan ja askartelukerhon vetäjänä. Maire muisteli erityisesti Killan joulujuhlia, ja kuinka erityisen mukavaa niiden valmistelu oli; leivottiin yhdessä, suunniteltiin ohjelmaa yhdessä. Maire oli vuosina 80-90 varsinainen Killan kantava voima. Lastenhoito ei näytä loppuneen nytkään, heitä kun pyöri Mairen ympärillä koko haastattelunkin ajan.

Maire Kiltakellarissa juhlimassa (taustalla, oven pielessä)

LÄHDERANNAN NORDEA SULJETAAN

**Lähderannan Nordean
konttori suljetaan 17.1.2005.**

**Konttori yhdistetään
Leppävaaran konttoriin.
Talletukset , tilinumerot, kortit,
lainat kuin myös muut
pankkiasiat tallelokeroita
lukuun ottamatta säilyvät
ennallaan.**

**Uusi konttori avataan
20.1.2005 kauppakeskus
Sellossa, Leppävaarankatu 7.**

**Tallelokeroiden omistajia
pyydetään ottamaan yhteyttä
yhteyttä Lähderannan
konttoriin hyvissä ajoin ennen
muutopäivää. Tallelokeroiden
siirtoa koskevissa asioissa
neuvoo tarvittaessa
Marita Hacklin,
puh. 09-1654 7756.**

**Nordea-Lähderanta
Lähderannan ostoskeskus,
Lähderanta 1 A
puh. 09-1654 7755**

Lähtderantalaisten palsta

Kirjoita tai runoile, valokuvaa tai piirrä ja lähetä se Lähtderantalaisten palstalle.

Olipa kerran Lähtderannassa

MeritaNordbanken

Nordea

mutta ei ole enään.

Lähtderantalaisten palsta

Kirjoita tai runoile, valokuvaa tai piirrä ja lähetä se Lähtderantalaisten palstalle.

Kun alhiP ikkunat vaihtoi.

Elo-syyskuussa v.2003 alkoi Lähtderannan puutaloissa ikkunoiden vaihdot. Kaaos oli hurja sanokoot asiantuntijat mitä hyvänsä. Jos oli sateinen ja tuulinen ilma lensivät ikkunat, lastut, muovit ja pöly vaakatasossa, varsinkin jos sattui läpiveto. Ja sitäähän sattui.

Miehet jotka työtä tekivät olivat kokoelma suomalaisia, virolaisia ja ukrainalaisia.

Oli virolainen joka ei puhunut koskaan, hänen lempinimensä oli kanarialintu. Hänellä oli keltainen pusero ja siniset puolikengät. Hän liikkui kuin uni ja varjo ja oli aina kadoksissa. Kuitenkin ahkera minun mielestäni.

Tumma ukrainalainen oli pistämätön taiteen tuntija. Hän tutki ikonit, taulut ja muut taide-esineet pistämättömällä asiantuntemuksella. Hänellä oli hieno viimeisen tekniikan kamera, sen hän oli juuri täältä ostanut. Hän kuvasi ulkona ympäristöä, kysyin häneltä miksi hän kuvaa, hän vastasi, että vaimon on tiedettävä millaisessa ympäristössä hän työskentelee.

Suomalainen mies, olisiko ollut joukon pomo, hosui aivan hirveästi, mutta oli kohtelias. Joka aamu hän huikkasi kovalla äänellä: Hyvää huomenta kaunis rouva. Olisiko päiväänsä voinut paremmin aloittaa? Näitä toivotuksia kaipaasi kyllä jatkossakin. Välillä ikkunat unohtuivat kun 5 miestä yritti käynnistää autoa, joka ei vaan suostunut liikahamaankaan.

Muuten olen sitä mieltä, että kännykät ja tupakka olisi kiellettävä ainakin silloin kun vaihdetaan ikkunoita! Talojen 4-6 välissä oli ruokala, ulkona kaiteella porisi valkoinen kahvinkeitin ja Seston kanat tekivät kauppansa. Oma lukunsa ovat sitten hyttysverkot, joita saimme odottaa lokakuun loppupuolelle asti. Nämä verkot linnut rikkoivat heti. Verkot olivat kuin pitsiä, kestivät 3 kk. Edelliset, jotka olin laittanut yksityisesti kestivät 3 vuotta. Tästä huomautin ja sain vastauksen, että verkot ovat hyönteisiä ei lintuja varten. Istu ja pala!

Eihän sille voi mitään jos aikuiset miehet eivät tiedä, että linnut syövät hyönteisiä, varsinkin kun ne ovat kuin tarjottimelle asetetut. Uusia verkkoja saimme odottaa vuoden 2004 puolelle. Oli kuulemma vaikeuksia valmistajan kanssa. Hinta oli 32 euroa kpl, koosta riippumatta. Meidän suureksi riemuksemme linnut ovat jo rikkoneet verkot, nyt reiät ovat niin suuret, että sisään pääsee jo Maija-Mehiläinenkin. Mitä taas tulee varsinaiseen asiaan, eli ikkunoihin ovat ne kohtalaisen hyvät. Mitä nyt pienistä säröistä laseissa ja lukkolaitteista, joita on korjattu ainakin kahdesti. Eivät toimi vielääkään.

Ikkunaterveisin

MFV

Taloyhtiölle uusi isännöitsijä

Uusi isännöitsijä, Jukka Kirjavainen, astuu asunto-osakeyhtiömme palvelukseen vuodenvaihteessa. Lähtderanta saa kokeneen ja sporttisen puuhamiehen hoitamaan yhtiön taloutta.

Pääkaupungissa syntynyt, Vantaalla varttunut ja parisen vuotta sitten Janakkalaan muuttanut Kirjavainen tiesi Lähtderannasta sen, että yhtiö on todella iso ja poikkeuksellinen. Niin poikkeuksellinen, että työpaikkailmoitus isännöitsijänpaikasta houkutti.

- Hyvää asunto-osakeyhtiössä on sen koko. Hallinto on keskittynyt yhteen yksikköön, joka on tarpeeksi suuri, jotta voi tehdä itse yksittäisiä hankintoja. Tämä vaikuttaa kustannuksiin, hän listaa positiivisia asioita.

Haasteita taas riittää asuinalueen rakennusten erimuotoisuudessa ja samassa vastikeperusteessa.

- Rivitaloasukas maksaa hissiremontin ja toisaalta kerrostaloasuja pulittaa nurmikon kastelusta. Tätä asiaa pitää varmasti sisäistää itselleen, Kirjavainen tuumaa.

Hänellä on 18 vuoden kokemus kiinteistöalalta. Isännöintiä hän on tehnyt 14 vuotta. Kirjavaisella on rakennusmestarin paperit, ja sen lisäksi hän on käynyt isän-

nöintialan kurssuja. Isännöitsijä tavalliseen työpäivää kuuluu päivittäisellä tasolla talouden ylläpitämistä, las-kujen maksua ja vastikkeiden seuraamista. Kuukausi-tasolla isännöitsijä huolehtii, että taloyhtiön rahat riittävät ja suunnittelee korjauksia ja kunnostuksia.

- Usein työpäivä ei suju ihan omien suunnitelmien mukaan. Ensimmäinen puhelinsoitto aamulla saattaa muuttaa koko päivän kulun – etenkin ongelmatilanteissa, hän toteaa.

Kirjavaisen perheeseen kuuluu vaimo ja kolme teini-ikäistä nuorta. Perheen yhteisiin harrastuksiin kuuluu kesämökkeily sekä laskettelu ja lumilautailu. Hän itse pitää kunnostaan huolen pyöräilemällä ja murtomaa-hiihdolla. Sporttisen perheenisän rakas harrastus on avomerikilpurajehdus.

- Purjehdimme noin 4-5 kisaa kesässä ja pyrimme osallistumaan lajin SM-kisoihin. Perheellisellä miehellä on vähän sovittlemista ajankäytön kanssa kesällä, mutta toistaiseksi tämä on toiminut, Kirjavainen hymyilee.

Lähderranta Kilta - Källstrand Gillet ry
toivottaa kaikille lähderantalaisille
rauhallista Joulua ja hyvää Uutta Vuotta 2005
sekä

kutsuu kaikki tervetulleeksi

Lähderrannan Joulujuhliin

Laaksolahden Monitoimitalolle

19.12.2004 • klo 16-18

L ä h d e r a n t a K i l t a - K ä l l s t r a n d G i l l e t r y

Olipa juhlasii
isot tai pienet
astiat vuokraa...

ASTIAVUOKRAUS

ONNIKUPPONEN

... lähes kertakäyttöastioiden hinnalla.

puh. 050-521 3260
Lähderranta 3 B 32
02720 Espoo

**PARTURI-
KAMPAAMO**
Kaisu Viitanen

GSM 050 354 6869

Lähderranta 3 P 3, 02720 Espoo

*Kun on kiireettömän lounashetken aika, poikkea pizzalle tai
salaatille Pizzeria Rosaan (tai hae mukaan).*

Kahvihampaan kolottaessa tule maistamaan päivittäin leivottuja leivonnaisiamme.

*B-oikeuksin varustettu Kahvila-Pizzeria Rosa on jokaiselle jotain
- Oivallinen seurustelupaikka aamusta iltaan.
- Arkisin edullinen lounas.*

PS. Rosan voi myös varata kokouksien ym. pitopaikaksi.

Kahvila-Pizzeria

Rosa

Lähtderannan ostoskeskus, p. 509 2500

Avoinna: ma-pe 09.00 - 22.00 • la-su 12.00 - 22.00

www.essolahderanta.com

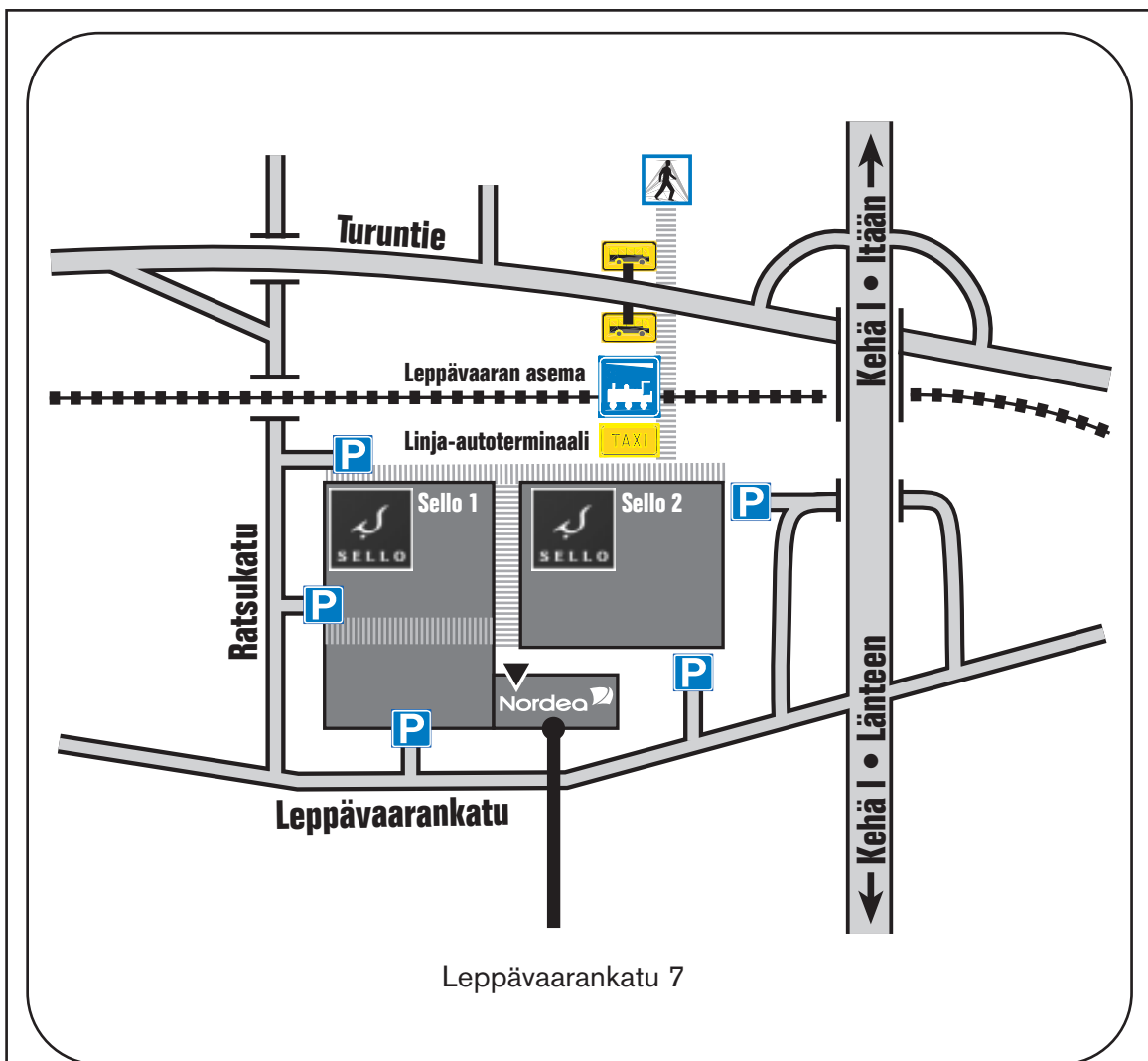

Täältä saat autollesi bensaa ja tarvikkeita, itsellesi
pienää syötävää, kotiin vietäväksi elintarvikkeita ja
muuta tarpeellista. Palvelemme ma - su klo 24 asti...

Essolta voit edelleen vuokrata peräkärryt ja
saada hyvää palvelua.

ESSO Snack & Shop

Lähtderanta, Pitkäjärventie 1, Puh. (09) 599 503

Muutamme Selloon!

Uusi osoitteemme on torstaista 20.1.2005 alkaen
Leppävaarankatu 7.

Tule hakemaan asuntolainalupaus ennakoon ja
tee samalla säästämisen suunnitelma!

Tervetuloa!

Lähderanta 1 A
Puhelin (09) 1654 7755

Nordea